

Οι Επιστολές του Παύλου από τη φυλακή

Μάθημα 3^ο

Ο Παύλος και οι Εφέσιοι

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

II. ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Οι επιστολές του Παύλου ήταν ποιμαντορικές και με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα προβλήματα που αντιμετώπιζε η εκκλησία του πρώτου αιώνα.

A. ΠΑΤΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Αρκετοί σύγχρονοι μελετητές έχουν κατά καιρούς υποστηρίξει ότι ο Παύλος δεν είναι ο συγγραφέας της επιστολής προς Εφεσίους. Υπάρχει όμως σοβαρός λόγος για τον οποίο θα πρέπει να αποδεχτούμε ότι ο Παύλος είναι ο συγγραφέας της

Παύλος, απόστολος του Ιησού Χριστού, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, προς τους Χριστιανούς που ζουν στην Ἔφεσο και τους ενώνει η πίστη στο Χριστό (Εφεσίους α: 1).

Μην αφήνετε να σας σαλεύουν τόσο γρήγορα το μυαλό...Μην τους πιστεύετε όταν επικαλούνται είτε αποκάλυψη του Πνεύματος είτε λόγια ή επιστολή που προέρχονται δήθεν από μας. Κανείς μη σας εξαπατήσει με κανέναν τρόπο (Β' Θεσσαλονικείς 2: 2-3).

Η επιστολή δηλώνει ότι γράφτηκε από τον Παύλο.

Η προς Εφεσίους μοιάζει με τις άλλες επιστολές του Παύλου και λόγω της διδασκαλίας που περιέχει αλλά και λόγω ομοιότητας στη γλώσσα.

Σύμφωνα με τις Πράξεις, κεφάλαια 19 – 21, ο Παύλος είχε ιδρύσει την εκκλησία στην Ἔφεσο και είχε επίσης ζήσει στην Ἔφεσο για δύο χρόνια.

B. ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

1. Πρώτοι αποδέκτες της επιστολής

Ο Παύλος, απόστολος του Ιησού Χριστού, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, προς τους Χριστιανούς που ζουν στην Ἔφεσο (Εφεσίους 1:1).

Ο Παύλος δηλώνει ότι η εκκλησία της Εφέσου είναι ο αποδέκτης της.

Η Έφεσος ήταν η πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής επαρχίας της Ασίας.

Πολλές λεπτομέρειες στην επιστολή θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι σχετικές με την εκκλησία της Εφέσου.

Αρκετοί από τους Πατέρες της εκκλησίας μαρτυρούν ότι ο Παύλος ήταν εκείνος που έστειλε τη συγκεκριμένη επιστολή στην εκκλησία της Εφέσου.

«Η αληθινή παράδοση της εκκλησίας πιστοποιεί ότι αυτή η επιστολή στάλθηκε στους Εφέσιους και όχι τους Λαοδικείς.» (Ο Τερτυλλιανός *Ἐναντίον του Μαρκίωνος*, 5ο βιβλίο κεφάλαιο 17^ο)

2. Επόμενοι αποδέκτες

Στη διάρκεια του πρώτου αιώνα στην κοιλάδα του ποταμού Λύκου, είχαν ιδρυθεί αρκετές εκκλησίες.

- των Κολοσσών
- της Λαοδίκειας
- της Ιεράπολη (πιθανόν)

a. Μη εξοικειωμένοι αποδέκτες

Είναι φανερό ότι, όσον αφορά ένα μεγάλο μέρος των αποδεκτών της επιστολής, ο Παύλος δεν είχε εμπειρία της πίστης τους από πρώτο χέρι.

Γι' αυτό κι εγώ, αφότου πληροφορήθηκα την πίστη σας στον Κύριο Ιησού και την αγάπη σας για όλους τους χριστιανούς (Εφεσίους 1: 15).

Θα έχετε ακούσει βέβαια, για τη χάρη που μου έδωσε ο Θεός σύμφωνα με το σχέδιό του να κηρύξω σ' εσάς το λυτρωτικό του μήνυμα, που μου το φανέρωσε με αποκάλυψη. Σας έγραψα ήδη πιο πάνω λίγα λόγια (Εφεσίους 3:2-3).

Οι επιστολές του Παύλου δεν περιέχουν αναφορές σε συγκεκριμένα άτομα.

β. Σχέση ανάμεσα στην επιστολή και τις εκκλησίες

Ο Τυχικός παρέδωσε τουλάχιστον δύο επιστολές εκ μέρους του Παύλου, πιθανόν και τρείς:

- Στην Έφεσο
- Στους Κολοσσούς
- Στη Λαοδίκεια

Όταν διαβάσετε αυτή την επιστολή, στείλτε την να διαβαστεί και στην εκκλησία των Λαοδικέων, κι εσείς φροντίστε να πάρετε την επιστολή που έστειλα στη Λαοδίκεια, για να τη διαβάσετε (Κολοσσαίς 4: 16).

Οι εκκλησίες της κοιλάδας του ποταμού Λύκου, ήταν αυτές που απασχόλησαν ιδιαίτερα τον Παύλο στη διάρκεια της φυλάκισής του.

Θέλω να γνωρίζετε τι δύσκολο αγώνα έχω αναλάβει για σας και τους χριστιανούς της Λαοδίκειας και για όσους δεν με γνώρισαν προσωπικά (Κολοσσαίς 2:1).

Ο Επαφράς...αδιάκοπα μοχθεί για σας, καθώς και για τους χριστιανούς της Λαοδίκειας και της Ιεράπολης (Κολοσσαίς 4:12-13).

Γιατί τα πάντα δι' αυτού ἡρθαν στην ὑπαρξη, ὅσα στον ουρανὸν κι ὅσα στη γη, τα ορατὰ και τα αόρατα, θρόνοι και κυριότητες, αρχές και εξουσίες. Ό,τι υπάρχει είναι πλασμένο δι' αυτού κι αυτὸν ἔχει σκοπὸν του (Κολοσσαίς 1: 16).

Ο Χριστός...[βρίσκεται]...πάνω από κάθε αρχή και εξουσία και δύναμη και κυριότητα...Τα σύμπαντα τα υπέταξε στην εξουσία του, κι αυτὸν τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸν ἐδωσε στην εκκλησία ως υπέρτατον αρχηγό (Εφεσίους 1: 20-22).

Οι Εφέσιοι και οι Κολοσσαίς αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα. Έτσι, Οι Εφέσιοι θα ήταν σχετικοί και κατάλληλοι για τις εκκλησίες της κοιλάδας του ποταμού Λύκου.

Γ. ΣΚΟΠΟΣ

Ο Παύλος ανταποκρίθηκε στα προβλήματα αρκετών εκκλησιών σε διαφορετικές περιοχές, πολλές από τις οποίες δεν είχε ποτέ επισκεφτεί.

1. Βασιλεία του Θεού

Ο Παύλος με σαφήνεια αναφέρεται στη βασιλεία του Θεού δεκαέξι φορές στις επιστολές του και χρησιμοποιεί αντίστοιχη ορολογία πολύ συχνά.

Η βασιλεία του Χριστού ως ένα μεταβατικό στάδιο των εποχών:

- Την παρούσα εποχή - της αμαρτίας και του θανάτου,
- Τη μελλοντική εποχή - κατά την οποία θα δοθούν από τον Θεό οι τελικές ευλογίες ή κατάρες.

Το κήρυγμα της βασιλείας του Θεού αποτελούσε τον πυρήνα της αποστολικής διακονίας του Παύλου.

Μια ολόκληρη διετία...ο Παύλος κήρυττε τη βασιλεία του Θεού και δίδασκε για τον Κύριο Ιησού (Πράξεις 28: 30-31).

Στην Αγία Γραφή το ευαγγέλιο είναι ουσιαστικά το μήνυμα ότι ο ουράνιος Βασιλιάς μας χρησιμοποιεί τη δύναμη και την εξουσία Του ώστε:

- Να υποτάξει τους εχθρούς Του, να νικήσει την αμαρτία,
- Να λυτρώσει τον λαό Του από τα δεσμά του
- Να τοποθετήσει τους πιστούς κυβερνήτες στη νέα γη

Ο Παύλος δίδασκε τους Εφέσιους αναφορικά με τη φύση της βασιλείας του Θεού, στην ουσία τους παρουσίαζε τον απώτερο σκοπό του ευαγγελίου.

α. Πολίτη, Εφεσίους 2:12,19

Στην Παλαιά Διαθήκη, ο λαός του Θεού ανήκε σ' ένα βασίλειο, το βασίλειο του Ισραήλ.

Το πιο σημαντικό πράγμα στην εποχή του Παύλου ήταν να είναι κανείς πολίτης της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας.

β. Κληρονομιά, Εφεσίους 1:14, 18; 5:5

Μόνο πολίτες του βασιλείου του Ισραήλ είχαν δικαίωμα να λάβουν κληρονομιά στη Γη της Επαγγελίας. Ο Παύλος ρητά συσχετίζει την πνευματική κληρονομιά μας με τη βασιλεία του Χριστού.

γ. Στρατιωτική υπηρεσία, Εφεσίους 6:10-18

Ο πόλεμος είχε τότε άμεση σχέση με την έννοια του βασιλείου.

'Ετσι και η επιμονή του Παύλου ότι ο χριστιανός εμπλέκεται σ' έναν πνευματικό πόλεμο υποδηλώνει ότι ο χριστιανός έχει την ιδιότητα του πολίτη της βασιλείας του Θεού.

δ. Εξουσία πάνω στη δημιουργία, Εφεσίους 1:20-2:6

Η εξουσία πάνω στη δημιουργία έχει σχέση με τη βασιλεία του Θεού.

ε. Προέλευση των ονομάτων, Εφεσίους 3:15

Στην Παλαιά Διαθήκη, οι άνθρωποι του Θεού αποκαλούνταν με το όνομά Του, γιατί αποτελούσαν μέρος της βασιλείας Του.

«Θα' ρθει μια μέρα που θα αποκαταστήσω την Πόλη του Δαβίδ...θα κατακτήσουν οι Ισραηλίτες ό,τι έχει απομείνει από τη χώρα της Εδώμ κι από τα άλλα έθνη, που ήταν κάποτε στην ιδιοκτησία μου. Εγώ ο Κύριος το λέω και θα το κάνω» (Αμώς 9:11-12).

Ήταν συνηθισμένο εκείνοι στους οποίους χορηγούνταν η ιδιότητα του Ρωμαίου πολίτη να παίρνουν το όνομα του ανθρώπου που τους είχε προτείνει για τον τίτλο αυτόν ή του αυτοκράτορα που τον χορηγούσε.

στ. Πρέσβης

Στην Παλαιά Διαθήκη αλλά και στην Ρωμαϊκή κοινωνία, ο πρέσβης ήταν ο επίσημος αντιπρόσωπος του βασιλιά ή του αυτοκράτορα.

2. Προκλήσεις

α. Αμαρτωλή φύση

Η αμαρτία δεν πρέπει να χαρακτηρίζει τους πολίτες της Βασιλείας του Θεού.

Κανένας απ' όσους επιδίδονται στην ακολασία, στην ανηθικότητα, στην πλεονεξία δε θα έχει μερίδιο στη βασιλεία του Χριστού και του Θεού (Εφεσίους 5: 5).

β. Φυλετική αντιπαράθεσης

Ο Παύλος χρησιμοποίησε ορολογία της Βασιλείας του Θεού για να μιλήσει για το ζήτημα της φυλετικής ή εθνικής αντιπαράθεσης ανάμεσα στους Εθνικούς και Ιουδαίους Χριστιανούς.

Κι εσείς οι Εθνικοί – οι Ιουδαίοι σας ονομάζουν «απερίτμητους», όπως ονομάζουν τον εαυτό τους «περιτμημένο»... ήσασταν αποκλεισμένοι από την κοινότητα του λαού του Θεού κι από τις υποσχέσεις που έδωσε ο Θεός... τώρα όμως, με το έργο του Ιησού Χριστού... έχετε έρθει κοντά του (Εφεσίους 2:11-13)

Η αναφορά του Παύλου στην εκκλησία με όρους υπηκοότητας και διαθηκών.

γ. Δαιμονικές Δυνάμεις

Οι δαιμονες έχουν το δικό τους βασίλειο, το οποίο ο Παύλος ονόμασε βασίλειο του αέρα, κυβερνάτε από τον Σατανά.

Ήσασταν κι εσείς άλλοτε πνευματικά νεκροί εξαιτίας των παραπτωμάτων και των αμαρτιών σας. Ζούσατε τότε σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτού εδώ του κόσμου, υπτακούοντας στον άρχοντα των πονηρών δυνάμεων που βρίσκονται ανάμεσα σε ουρανό και γη, στο σατανικό πνεύμα που εξακολουθεί να εξουσιάζει όσους δεν υπακούν στο Θεό (Εφεσίους 2:1-2).

Γιατί δεν έχουμε να παλέψουμε με ανθρώπους αλλά με αρχές και εξουσίες, δηλαδή με τους κυριαρχους του σκοτεινού τούτου κόσμου, τα πνεύματα που βρίσκονται ανάμεσα στη γη και στον ουρανό (Εφεσίους 6:12).

Η εκκλησία ως βασίλειο του Θεού στη γη βρίσκεται σε μια διαρκή μάχη με το βασίλειο του σκότους, που το κυβερνά ο σατανάς με τους δαιμονές του.

III. ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

A. ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Στο πρώτο μέρος της επιστολής έχουμε τον χαιρετισμό του Παύλου δηλώνοντας ότι η επιστολή προέρχεται από τον ίδιο και επίσης αναφέρει ότι κατέχει την αποστολική ιδιότητα «σύμφωνα με το θέλημα του Θεού».

B. ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Αυτή είναι η μόνη παύλεια επιστολή που μετά τον χαιρετισμό του Παύλου, ακολουθεί δοξολογία στον Θεό.

Οι βασιλείς της αρχαίας εποχής συχνά έκαναν πράξεις ευεργεσίας προς τους υπηκόους τους.

Ο Παύλος δοξάζει τον Θεό για την κληρονομιά μας εν Χριστώ.

Γ. ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Η Βασιλεία του Θεού παρέχει το γενικό πλαίσιο στην προσευχή του Παύλου

Ο Παύλος αναφέρετε την κυριαρχία του Θεού όταν μιλάει για:

- Την «υπερβολικά μεγάλη εξουσία» και την «μεγάλη δύναμη» του Πατέρα
- Ο Χριστός κάθεται στα δεξιά Του στον ουρανό, πάνω από κάθε αρχή και εξουσία

Ο Χριστός μοιράζεται την κληρονομιά Του με μας, με αποτέλεσμα η κληρονομιά Του να γίνεται και δική μας.

Δ. ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ

Το κυρίως θέμα τονίζει την αντίθεση ανάμεσα στο βασίλειο της δικαιοσύνης του Θεού από τη μια πλευρά, και από την άλλη, στο αμαρτωλό βασίλειο των δαιμόνων και της ανθρωπότητας που βρίσκεται σε πτώση.

1. Το δικαιώμα του πολίτη της Βασιλείας

α. Το βασίλειο του σκότους

Το ανθρώπινο γένος είναι αμαρτωλό και σε πτώση

'Ησασταν κι εσείς άλλοτε πνευματικές νεκροί εξαιτίας των παραπτωμάτων και των αμαρτιών σας... σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτού εδώ του κόσμου, υπακούοντας στον άρχοντα των πονηρών δυνάμεων που βρίσκονται ανάμεσα σε ουρανό και γη... Έτσι, σαν κι αυτούς, ζήσαμε κάποτε κι εμείς όλοι: ήμασταν δούλοι στις επιθυμίες μας... Η αμαρτωλή μας φύση μας οδηγούσε, όπως και τους υπόλοιπους ανθρώπους, σε πράξεις που προκαλούσαν την οργή του Θεού (Εφεσίους 2: 1-3).

β. Το βασίλειο του φωτός

Η κυριαρχία του Θεού ελευθερώνει τους ανθρώπους έτσι ώστε να κληρονομήσουν την σωτηρία

Θα θυμηθούν και θα γυρίσουνε στον Κύριο όλα τα πέρατα της γης και θα τον προσκυνήσουν οι οικογένειες όλων των λαών. Γιατί στον Κύριο η απόλυτη εξουσία ανήκει κι αυτός στα έθνη κυριαρχεί (Ψαλμοί 22: 28-29).

γ. Η φύση της Υπηκοότητας

Ο Θεός έχει εκπληρώσει το «ιδανικό» της Παλαιάς Διαθήκης συνενόνοντας τους Εβραίους και τους Εθνικούς σε ένα βασίλειο υπό την κυριαρχία του Θεού.

Τώρα όμως, με το έργο του Ιησού Χριστού, εσείς, που τότε ήσασταν μακριά από το Θεό, έχετε έρθει κοντά του... Δια του Χριστού μπορούμε μ' ένα πνεύμα και οι δύο εθνικοί και Ιουδαίοι, να πλησιάσουμε τον Πατέρα. Δεν είστε, λοιπόν, πια ξένοι και χωρίς δικαιώματα, αλλά ανήκετε στο λαό του Θεού, στην οικογένεια του Θεού (Εφεσίους 2:13-19).

2. Διακυβέρνηση

Λίγο πριν τη σύλληψή του στην Ιερουσαλήμ, ο Παύλος είχε προειδοποιήσει τους πρεσβύτερους της Εφέσου ότι από τους ίδιους θα έβγαιναν ψευδοδιδάσκαλοι.

Προσέχετε, λοιπόν, τον εαυτό σας και όλο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σας ἔθεσε επισκόπους... Εγώ το ξέρω ότι μετά την αναχώρησή μου θα εισβάλουν σ' εσάς λύκοι ἀγριοί, που δε θα λυπηθούν το ποίμνιο. Ακόμα και από ανάμεσά σας θα βγουν πρόσωπα που θα διδάσκουν πλάνες για να παρασύρουν τους πιστούς με το μέρος τους (Πράξεις 20: 28-30).

Ο Παύλος έδινε οδηγίες στους πρεσβύτερους να φυλάγονται από τους ψευδοδιδάσκαλους.

Την εποχή του Παύλου, ο Θεός διοικούσε το βασίλειό Του, μέσω το αξιώμα του αποστόλου. Ήταν ένα αξιώμα θεμελιώδους σημασίας, το οποίο όμως δεν υπάρχει σήμερα.

Οι απόστολοι είχαν εξουσία που τους είχε αναθέσει ο Θεός και διοικούσαν με απόλυτα σωστό τρόπο όλη την εκκλησία, συμπεριλαμβανομένων και των πρεσβυτέρων.

Θα ἔχετε ακούσει βέβαια, για τη χάρη που μου ἔδωσε ο Θεός σύμφωνα με το σχέδιο του να κηρύξω σ' εσάς το λυτρωτικό του μήνυμα, που μου το φανέρωσε με αποκάλυψη... Αυτό το μυστήριο δεν το είχε φανερώσει ο Θεός προηγουμένως στους ανθρώπους. Το αποκάλυψε τώρα με το Άγιο Πνεύμα του στους ἀγιους αποστόλους και προφήτες του...

Αυτό το ευαγγέλιο διακονώ κι εγώ με τη χάρη που μου δώρισε ο Θεός, δείχνοντας ἐτσι τη μεγάλη του δύναμη (Εφεσίους 3: 2-7).

Οι απόστολοι είχαν λάβει:

- Ειδική χάρη από τον Θεό που τους έδινε εξουσία στη διακονία τους
- Ιδιαίτερη αποκάλυψη από Αυτόν, που τους είχε διδάξει την απόλυτη αλήθεια.

Ο Παύλος, δίδασκε τον Λόγο του Θεού στον λαό του Θεού, ώστε να τους οδήγησε στην αλήθεια.

3. Κώδικας ζωής

a. Εκκλησιαστική τάξη στη Βασιλεία του Θεού, 4:1-16

Όταν ο κάθε πιστός εκτελεί με συνέπεια τη διακονία που του έχει ανατεθεί, ωφελεί την υπόθεση του Χριστού. Και αν ωφελεί τον Χριστό, ωφελεί γενικά τη Βασιλεία.

Ο Παύλος παρουσιάζει τον Κύριο ως νικητή βασιλιά που επιστρέφει από τη μάχη.

Ανέβηκε ψηλά, πήρε μαζί του αιχμαλώτους, ἐδωσε δώρα στους ανθρώπους (Εφεσίους 4:8).

Ο Χριστός έχει διανείμει τα χαρίσματα στους πολίτες της Βασιλείας Του, με τρόπο ώστε να μπορούν αυτοί να υπηρετούν ο ένας τον άλλον.

Στον καθένα μας όμως έχει δοθεί κάποιο ιδιαίτερο χάρισμα, σύμφωνα με το μέτρο που δωρίζει ο Θεός... Αυτός, λοιπόν, σε άλλους έδωσε το χάρισμα του αποστόλου, σε άλλους του προφήτη, σε άλλους του ευαγγελιστή και σ' άλλους του ποιμένα και δασκάλου, για να καταρτίζουν τους πιστούς για το έργο της διακονίας, ώστε να διακονείται το σώμα του Χριστού (Εφεσίους 4:7-12).

β. Εξαγνισμός της Βασιλείας, 4: 17 –5: 20

Η διαφθορά παραμένει στη βασιλεία του φωτός

'Όμως στη Βασιλεία του φωτός, οι πιστοί έχουν επίσης μια νέα φύση, στην οποία μπορούν να στηρίζονται για να νικήσουν την αμαρτία.

Να πετάξετε από πάνω σας τον παλιό εαυτό σας, που σας συνδέει με την προηγούμενη ζωή σας και που φθείρεται από τις απατηλές επιθυμίες του. Να ανανεωθείτε σ' όλο το πνευματικό σας βάθος, Να ντυθείτε τον καινούριο ἀνθρωπό, που ο Θεός κατά το σχέδιό του τον έχει πλάσει για να ζει με δικαιοσύνη και αγιότητα (Εφεσίους 4:22-24).

Η Βασιλεία του Θεού θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο ηθική. Θα πρέπει να αντικατοπτρίζει το χαρακτήρα του βασιλιά της.

γ. Τάξη στην οικογένεια, 5: 21 – 6: 9

Πρέπει να διατηρείται η σωστή δομή εξουσίας μέσα σε όλα τα επίπεδα της Βασιλείας του Χριστού.

Ο καθένας, θα πρέπει να λειτουργεί με τρόπο που να τιμά και να σέβεται αυτούς που έχουν θέσεις ηγεσίας, επιρροής και εξουσίας μέσα στην εκκλησία

Αυτοί που έχουν ηγετικές θέσεις θα πρέπει να εργάζονται για το καλό όλων.

δ. Ο πόλεμος που πρέπει να διεξάγουν οι πολίτες της βασιλείας κεφ. 6: 10-20

Κάθε πιστός της βασιλείας του φωτός ουσιαστικά καλείται να υπηρετήσει στον στρατό του Θεού διεξάγοντας έναν πνευματικό πόλεμο ενάντια στο βασίλειο του σκότους.

Ντυθείτε με την πανοπλία που δίνει ο Θεός, για να μπορέσετε να αντιμετωπίσετε τα τεχνάσματα του διαβόλου. Γιατί δεν έχουμε να παλέψουμε με ανθρώπους αλλά με αρχές και εξουσίες, δηλαδή με τους κυριαρχους του σκοτεινού τούτου κόσμου, τα πονηρά πνεύματα που βρίσκονται ανάμεσα στη γη και στον ουρανό (Εφεσίους 6:11-12).

Για να βεβαιωθεί ότι έχουμε μια σταθερή στάση απέναντι στους εχθρούς μας, μάς ντύνει με την πανοπλία Του και μας εξοπλίζει με τον λόγο Του.

Ε. ΤΕΛΙΚΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Εδώ ο Παύλος κλείνει την επιστολή με μια τελευταία ευλογία και αναφέρει ότι ο Τυχικός θα παρέδιδε την επιστολή στην εκκλησία των Εφεσίων.

IV. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

A. ΤΙΜΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ

Ο Θεϊκός βασιλιάς έχει κάνει τόσα θαυμάσια πράγματα για μας. Θα πρέπει με προθυμία να ανταποκριθούμε τιμώντας Τον με:

- Ευχαριστία
- Υπακοή
- Πιστότητα

Ο Θεός όμως μας αγάπησε, γιατί είναι πλούσιος σε ζλεος... Και ενώ ήμασταν πνευματικά νεκροί εξαιτίας των παραπτωμάτων μας, μας ξανάδωσε ζωή μαζί με το Χριστό... Μας ανέστησε μαζί με τον Ιησού Χριστό και μας έβαλε να καθήσουμε μαζί μ' αυτόν στα ουράνια. Έτσι, με την αγάπη που μας έδειξε δια του Ιησού Χριστού, φανερώνει στις μελλοντικές γενιές πόσο υπερβολικά γενναιόδωρη είναι η χάρη του (Εφεσίους 2:4-7).

Ο Θεός μάς δείχνει την αγάπη Του όταν:

- Μας αναγεννά
- Μας κάνει πολίτες της Βασιλείας Του
- Μας τοποθετεί σε θέση εξουσίας και τιμής
- Μας δίνει την κληρονομιά μας

«Αγάπη» - σήμαινε πιστότητα και αφοσίωση, εκφραζόταν με:

- Ευεργεσίες και προστασία από την πλευρά του βασιλιά
- Υπακοή και πιστότητα από την πλευρά των υπηκόων

Η πιστότητά Του Θεού σε μας φαίνεται μέσα από την καλοσύνη και την προστασία Του, όπως αυτές εκφράζονται σε θέματα όπως:

- Ο προορισμός μας
- Ο θάνατος του Χριστού για μας
- Η αναγέννηση του πνεύματός μας
- Το δικαίωμα να γίνουμε πολίτες της Βασιλείας Του
- Η ένωσή μας με τον Χριστό, τον ουράνιο Βασιλιά
- Η δόξα που θα κληρονομήσουμε στο μέλλον

Παρακαλώ το Θεό... να είστε θεμελιωμένοι στην αγάπη...και να συλλάβετε ποιο είναι το πλάτος και το μήκος, το βάθος και το ύψος του μυστηρίου της σωτηρίας, και να γνωρίσετε την αγάπη του Χριστού, που ξεπερνάει κάθε ανθρώπινη γνώση...Ας είναι δοξασμένος παντοτινά μέσα στην εκκλησία και δια του Ιησού Χριστού. Αμήν. Σας παρακαλώ, λοιπόν, εγώ που είμαι φυλακισμένος για τον Κύριο, να ζείτε με τρόπο αντάξιο εκείνου που σας κάλεσε στη νέα ζωή (Εφεσίους 3:17-4:1).

Ο Παύλος τιμά τον Θεό, με δοξολογική λατρεία αποδίδοντας δόξα σ' Αυτόν.

Ο Παύλος προτρέπει τους αναγνώστες του να τιμούν τον Θεό με την υπακοή τους ζώντας μια ζωή που να είναι αντάξια του Κυρίου.

1. Δοξολογία και λατρεία

Να τραγουδάτε στις συνάξεις σας ψαλμούς και ύμνους και πνευματικές ωδές. Να ψάλλετε με την καρδιά σας στον Κύριο. Να ευχαριστείτε πάντοτε και για όλα το Θεό και Πατέρα στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού (Εφεσίους 5:19-20).

Θα πρέπει να εκφράζουμε την ειλικρινή ευγνωμοσύνη μας:

- με ύμνους,
- ψαλμούς,
- πνευματικές ωδές
- μουσική στις καρδιές μας

Ο Παύλος μάς δίνει επίσης παραδείγματα δοξολογίας, όπως:

- η εισαγωγική δοξολογία στην Εφεσίους 1:3-14
- η προσευχή δοξολογίας στην Εφεσίους 3:14-21

2. Υπακοή

Ο Παύλος μας διδάσκει να προσφέρουμε την υπακοή μας στον Θεϊκό βασιλεία σαν ένα τρόπο να τον τιμήσουμε

Κάποτε ἡσασταν στο σκοτάδι, τώρα όμως που πιστεύετε στον Κύριο, είστε στο φως. Να ζείτε, λοιπόν, σαν ἀνθρώποι που ανήκουν στο φως... Να εξετάζετε τι αρέσει στον Κύριο (Εφεσίους 5:8-10).

Η χάρη του Θεού να βρίσκεται με όλους όσοι αγαπούν τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό με ἀφθαρτη αγάπη (Εφεσίους 6:24).

Η αγάπη μας για τον Κύριο πρέπει να είναι:

- Ἀφθαρτη
- Επίμονη
- Διαρκής
- Αφοσιωμένη
- Σταθερή

Πραγματικά, με τη χάρη του σωθήκαμε δια της πίστεως. Κι αυτό δεν είναι δικό σας κατόρθωμα αλλά δώρο Θεού... Είμαστε δημιούργημα του Θεού, ο οποίος δια του Ιησού Χριστού μας ἔκανε καινούριους ανθρώπους, για να μπορούμε να κάνουμε

καλά ἔργα, που τα προετοίμασε ο Θεός για να είναι μ' αυτά γεμάτη η ζωή μας (Εφεσίους 2:8-10).

Ο Θεός μάς αναγεννά και μας κάνει νέα κτίσματα εν Χριστώ για να γίνουμε παραγωγικοί πολίτες της Βασιλείας Του, εκτελώντας τα καλά ἔργα που μας ἔχει αναθέσει να κάνουμε.

Β. ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Ο Θεός απαιτεί την συνεργασία μας για την επέκταση και την ανάπτυξη της Βασιλείας αυτής στη γη.

Προστεθήκατε κι εσείς στο οικοδόμημα που ἔχει θεμέλιο τους αποστόλους και τους προφήτες, κι ακρογωνιαίο λίθο αυτὸν τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Μ' αυτὸν ολόκληρο τὸ οικοδόμημα δένεται καὶ μεγαλώνει, ὡστε να γίνει ναός ἀγιος για τὸν Κύριο. Ο Κύριος οικοδομεῖ κι εσάς μαζί με τους ἄλλους, για να γίνετε πνευματικὴ κατοικία του Θεού (Εφεσίους 2:20-22).

Η Βασιλεία του Θεού είναι ένα οικοδόμημα, όπου ο κάθε Χριστιανός αποτελεί έναν οικοδομικό λίθο.

Ο σκοπός αυτού του οικοδομήματος ήταν να αποτελέσει το κατοικητήριο του Θεού, ὡστε να μπορεί Αυτός να κατοικήσει ανάμεσα στον λαό Του.

Θα διακηρύξουνε τη δόξα μου σε όλα τα ἔθνη. Και θα φέρουν πίσω όλους τους συμπατριώτες σας, απ' όλα τα ἔθνη, προσφορά σ' εμένα τὸν ΚΥΡΙΟ, στὸ ἅγιο μου βουνὸ στὴν Ιερουσαλήμ (Ησαϊας 66:19-20).

Η μεγάλη εικόνα:

- Την τιμή που οφείλουμε να αποδίδουμε στον Θεό
- Η υποχρέωση να ζούμε στην παρουσία Του
- Ο αγώνας να αυξάνουμε τη δόξα τού Χριστού μάλλον παρά τη δική μας

Πρέπει να είμαστε ταπεινοί - κανείς πιστός δεν αξίζει τις ευλογίες του Θεού περισσότερο από τους υπόλοιπους πιστούς.

Πρέπει να μετανοήσουμε:

- Για συμπεριφορές που προκαλούν διαιρέσεις μεταξύ μας
- ή με τις οποίες επιχειρούμε να υψώσουμε τον εαυτό μας εις βάρος των άλλων.

Πρέπει να αγκαλιάσουμε όλους τους πιστούς και να τους αποδεχτούμε ως ίσους με εμάς στη Βασιλεία του Θεού.

Η μεταφορά που χρησιμοποιεί περισσότερο ο Παύλος για να εξηγήσει την οικοδόμηση της Βασιλείας στην επιστολή προς Εφεσίους είναι η μεταφορά που μιλάει για το σώμα του Χριστού:

- Ως κεφαλή
- 'Όλους τους πιστούς να συναποτελούν τα μέλη του σώματός Του.

Τη δύναμή του αυτή την ἔδειξε με το να αναστήσει το Χριστό από τους νεκρούς και να τον βάλει να καθίσει στα δεξιά του στον ουρανό, πάνω από κάθε αρχή και εξουσία...Τα σύμπαντα τα υπέταξε στην εξουσία του, κι αυτὸν τον ἴδιο το Χριστό τον ἔδωσε στην εκκλησία ως υπέρτατο αρχηγό. Η εκκλησία είναι το σώμα του Χριστού...(Εφεσίους 1:20-23).

'Όπως η μεταφορά που αφορούσε τον Ναό, η εικόνα του σώματος περιγράφει τη Βασιλεία του Θεού:

- Ο Χριστός καθισμένος ως βασιλιάς στον ουρανό
- Κυβερνά για το καλό του λαού Του, της εκκλησίας Του

Το μυστήριο αυτό είναι ότι με το ἔργο του Ιησού Χριστού και οι εθνικοί λαμβάνουν μέρος στην κληρονομία μαζί με τους Ιουδαίους, αποτελούν μέλη του ίδιου σώματος του Χριστού και μετέχουν στις υποσχέσεις του Θεού (Εφεσίους 3:6).

Μια πληρέστερη αναφορά στο «σώμα του Χριστού» εμφανίζεται στην Εφεσίους 4:1-16, όπου ο Παύλος επιχειρηματολογεί υπέρ της εκκλησιαστικής τάξης στη Βασιλεία.

Αυτός, λοιπόν, σε άλλους ἔδωσε το χάρισμα του αποστόλου, σε άλλους του προφήτη, σε άλλους του ευαγγελιστή και σ' άλλους του ποιμένα και δασκάλου, για να καταρτίζουν τους πιστούς για το ἔργο της διακονίας, ώστε να οικοδομείται το σώμα του Χριστού. Έτσι, θα καταλήξουμε όλοι στην ενότητα που δίνει η πίστη και η βαθιά γνώση του Υιού του Θεού, θα γίνουμε ώριμοι και θα φτάσουμε στην τελειότητα που μέτρο της είναι ο Χριστός (Εφεσίους 4:11-13).

Ο Θεός έχει ορίσει ηγέτες στην εκκλησία οι οποίοι έχουν το καθήκον να προετοιμάσουν τους υπόλοιπους πιστούς ώστε αυτοί να διακονούν ο ένας τον άλλο.

Οι ηγέτες της εκκλησίας πρέπει να οδηγήσουν την εκκλησία προς δύο στόχους:

- Την «ενότητα της πίστης».
- Να φθάσουν οι πιστοί «στο μέγεθος της πληρότητας του Χριστού» - όλη η δημιουργία να οδηγηθεί κάτω από την εξουσία του Χριστού

Αντίθετα, έχοντας την αληθινή πίστη και την αγάπη, ας φτάσουμε σε όλα μας αυτόν που είναι η κεφαλή, δηλαδή το Χριστό. Αυτός συναρμολογεί και συνδέει με αρθρώσει ολόκληρο το σώμα, και κάθε μέλος, κατά το μέτρο του χαρίσματος που του χορηγήθηκε, συμβάλλει στην αύξηση του σώματος και στην οικοδομή του με αγάπη (Εφεσίους 4:15-16).

Η αγάπη πρέπει να χαρακτηρίζει όχι μόνο τη διδασκαλία των ηγετών, αλλά και τα έργα υπηρεσίας της εκκλησίας.

Η αγάπη για τον πλησίον:

- δεν είναι απαραίτητο να είναι το αποτέλεσμα μιας προσωπικής σχέσης
- αλλά είναι μάλλον μια δέσμευση και αφοσίωση πιστότητας που επιζητεί το καλό του πλησίον

Γ. ΥΠΟΤΑΓΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Η Βασιλεία του Θεού στην παρούσα εποχή συνυπάρχει με την αμαρτία και τον θάνατο. Οι δυνάμεις του Θεού μάχονται ενάντια στο βασίλειο των δαιμόνων και της αμαρτωλής ανθρωπότητας.

Με τη σύνδεσή μας με τον Χριστό, είμαστε σε πλεονεκτική θέση στον αγώνα αυτό ενάντια στις δαιμονικές δυνάμεις.

Γι' αυτό φορέστε την πανοπλία του Θεού, ώστε να μπορέσετε να προβάλετε αντίσταση όταν έρθει η ώρα της σατανικής επίθεσης. Λάβετε κάθε απαραίτητο μέτρο για να μείνετε ως το τέλος σταθεροί στις θέσεις σας... Κρατάτε πάντα την πίστη σαν ασπίδα, πάνω στην οποία θα μπορέσετε να σβήσετε τα φλογισμένα βέλη του πονηρού (Εφεσίους 6:13,16).

Η ίδια η ύπαρξη της εκκλησίας μαρτυρεί για την καταδίκη όλων των εχθρών του Θεού.

Σ' εμένα, τον πιο ασήμαντο απ' όλους τους Χριστιανούς, ἐδωσε ο Θεός αυτή τη χάρη να κηρύξω στους εθνικούς τον ανεξερεύνητο πλούτο του Χριστού και να κάνω σ' όλους φανερό πώς πραγματοποιείται αυτό το μυστήριο που ήταν κρυμμένο απαρχής στο Θεό, ο οποίος δημιούργησε τα πάντα δια του Ιησού Χριστού. Έτσι τώρα με την ύπαρξη της εκκλησίας, φανερώνεται στις αρχές και τις εξουσίες που βρίσκονται στα επουράνια, η πολύπλευρη σοφία του Θεού, σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιό του, που πραγματοποιήθηκε με τον Ιησού Χριστό, τον Κύριο μας.

Ακόμη και πριν από τη δημιουργία του ανθρώπου, ο Θεός είχε σχεδιάσει να χρησιμοποιήσει την εκκλησία Του με σκοπό να αποκαλύψει τη δόξα Του στους εχθρούς Του

Γιατί ο άντρας είναι ο αρχηγός της γυναικας, όπως κι ο Χριστός είναι ο αρχηγός της εκκλησίας... ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία και πρόσφερε τη ζωή του γι' αυτήν...ώστε η εκκλησία να του ανήκει ως νύφη με όλη της τη λαμπρότητα, την καθαρότητα και αγιότητα, χωρίς ψεγάδι ή ελάττωμα ή κάτι παρόμοιο (Εφεσίους 5:23-27).

Ο Θεός μάς αγαπά και μας αποδίδει ιδιαίτερη αξία. Και στη διαδικασία της συμφιλίωσης όλων των πραγμάτων με τον Εαυτό Του, της ανακαίνισης και του εξαγνισμού του σύμπαντος αρχίζει με εμάς.

Η απόδειξη ότι η Βασιλεία του Θεού έχει αρχίσει με την:

- Την ύπαρξη της εκκλησίας
- Την συγχώρηση της εκκλησίας
- Τον αγιασμός της εκκλησίας

Τα σύμπαντα τα υπέταξε στην εξουσία του, κι αυτόν τον ίδιο το Χριστό τον ἐδωσε στην εκκλησία ως υπέρτατο αρχηγό. Η εκκλησία είναι το σώμα του Χριστού, είναι η πληρότητα εκείνου ο οποίος με την παρουσία του γεμίζει πλήρως τα πάντα (Εφεσίους 1:22-23).

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ερωτήσεις αναθεώρησης

1. Γιατί πρέπει να πιστέψουμε ότι ο Παύλος έγραψε την Προς Εφεσίους;
2. Γιατί ο Παύλος έγραψε την επιστολή Προς Εφεσίους;

3. Με ποιους τρόπους η γνώση του ιστορικού υπόβαθρου της επιστολής του Παύλου προς τους Εφεσίους, μας βοηθάει να κατανοήσουμε καλύτερα την επιστολή που έγραψε;
4. Πώς η διδασκαλία του Παύλου για τον «έπαινο» και την «προσευχή» λειτουργεί μέσα στην συνολική δομή της επιστολής;
5. Περιγράψτε τη διδασκαλία του Παύλου στους Εφεσίους σχετικά με την «υπηκοότητα», τη «διακυβέρνηση» και τον «κώδικα ζωής» μέσα στη βασιλεία του Θεού.
6. Γιατί και πώς οι Χριστιανοί τιμούμε τον Θεϊκό μας Βασιλιά;
7. Γιατί οι Χριστιανοί πρέπει να εργάζονται ώστε να χτίσουν τη βασιλεία του Θεού;
8. Περιγράψτε τη διδασκαλία του Παύλου την παρούσα εποχή και την μελλοντική εποχή.
9. Πώς εμείς οι Χριστιανοί μπορούμε να ανταποκριθούμε στις ευλογίες που λαμβάνουμε από τον Χριστό, τον Βασιλιά μας;

Ερωτήσεις εφαρμογής

1. Ποιες οι ευλογίες και τα οφέλη που προκύπτουν όταν είσαι υπήκοος της βασιλείας του Θεού;
2. Πώς η κατανόησή σου για το ευαγγέλιο προσαρμόζεται με τη διδασκαλία του Παύλου για τη βασιλεία του Θεού;
3. Πώς θα έπρεπε η διδασκαλία του Παύλου για τη βασιλεία του Θεού να διαμορφώσει το πώς προσεγγίζουμε Χριστιανούς από διαφορετικό πολιτισμικό ή φυλετικό υπόβαθρο;
4. Ο Δρ. Kidd είπε ότι «κάθε πιστός "εν Χριστώ" θεωρείται σαν να ήταν ο ίδιος ο Χριστός». Ποιες πρακτικές συνέπειες θα έχει αυτό για την δική σου χριστιανική ζωή;
5. Πώς πρέπει η αλληλεπίδραση μας με άλλους μέσα στη βασιλεία του Θεού διαφέρει από την αλληλεπίδρασή μας με εκείνους που ανήκουν στη βασιλεία του σκότους;
6. Υπό το φως των διδασκαλιών του Παύλου Προς στους Εφεσίους, ποια είναι μερικά πρακτικά πράγματα που μπορείς να κάνεις για να είσαι πιο αποτελεσματικός στην προσπάθειά σου για ηθική καθαρότητα;

7. Πώς η σχέση μεταξύ ενός βασιλιά και των υπηκόων του είναι παρόμοια με τη σχέση του Θεού με τους πιστούς;
8. Ποια είναι η πιο σημαντική γνώση που πήρατε από αυτό το μάθημα;